

palafre m. A l'edat ^{munt}
 cavall noble de sella
 batalla (per oposició a dextres)

| Cavall en què va muntat el
 criat que acompanya el seu
 amo quan va a cavall

palafreuer m. El qui menava
 un palafre caminant a l'es-
 trep del cavaller || El qui munta
 el palafre. || Monjo qui té cura
 dels cavalls | Palafreuer major,
 cap ~~del~~ qui tenen al a llur
 càrrec les cavallerisses del rei.

7 dels oficials que